

Skånska Operan ger Gioacchino Rossinis "Askungen".

Rossini i bästa form

OPERA

Askungen

Musik: Gioacchino Rossini.
Libretto: Jacopo Ferretti efter Charles Perrault. Översättning: Magnus Lindman. Bearbetning, regi och koreografi: Ola Hör-ling. Scenografi: Leif Persson. Kostym: Fredrika Lilius. Musikansvarig: Max Lörstadius. Kapellmästare: Rebecka Elsgård. Medverkande: Erika Tordeus, William Baker, Tor Lind, Mikael Axelsson, Freja Frisk, Felicia Gyllenstig Serrao, Mattias Nilsson, Mia Gisselsson, Sandra Lundgren, Victor Koch.
Skånska Operan. Premiär på Bäckaskog 2/7.

■ Skånska Operan ger i sommar Rossinis "Askungen". Ett djärvt grepp, eftersom sångpartierna är extremt svåra.

Satsningen väcker beundran: den tappra instrumentalkvintetten gnor på och de dristiga sångarna klättrar ledigt i tonsättarens skalor och koloraturkvittrar lätt och lustigt. Det är inte mycket man kan gnola med i, men det är Rossini i bästa form.

Erika Tordeus är bländande som stackars hunsade Angelina. Hennes skarpt profilerade mezzo kommer inifrån och när de högsta

topparna. Hon är enkel, rätträdig och sympatisk, så som sagan bjuder. Det är svårt att gestalta godhet utan att det blir mesigt. Det har man känt till ända sen Dante skildrade himmel och inferno. När Askungen sjunger får man veta vad skönhet är.

Klart Prinsen blir bedårad med omedelbar verkan. Han letar efter ett hållbart alternativ och har en viss Alindoro som kvalitetssäkrande medhjälpare – barytonen Mattias Nilsson. Plus den fiffige lakejen Dandini, Tor Lind, mustig i sitt utspel och full av frodigt spelhumör när det ska sovras bland prinsesskandidaterna.

Prinstenoren William Baker representerar en ovanlig rösttyp: ljus timbre, hisnande höjdtöner, flexibilitet.

Rossini tänjde gränserna för vad som kan utföras. Det har inte blivit lättare sen dess. Baker har lovande förutsättningar. Prinsen kan bli kung. Hans talang ska värdas ömt och noga. Den ungdomliga apparitionen är klädsam för en kändislovande furste på friarstråt. De grövre, ja, klandervärda åthävarna tar plats hos elaka systrarna Clorin-

"Satsningen väcker beundran: den tappra instrumentalkvintetten gnor på och de dristiga sångarna klättrar ledigt i tonsättarens skalor och koloraturkvittrar lätt och lustigt."

da och Tisbe. Här briljerar Freja Frisk och Felicia Gyllenstig Serrao: de kalkerar och karikerar dagsfärska beteendemönster med festlig mimik och utnyttjande av översättningens kvickt uppfångade unga "ordföråd".

Dessutom har de full vokal kapacitet att imponera med. Också gamle Rossini skulle nog ha glatts åt deras ampra miner, föraktfulla slängar och inbiliska fasoner.

"Askungens" sensmoral är att man ska vara snäll, ärlig och beskedlig. Det räcker som moraliskt pekpinner i en komedi. Att tota ihop en ram om ett boende för "papperslösa" och identitetsproblem blir bara förvirrande och trendigt. Det är inte där skon klämmer.

När föreställningen väl tar fart går det som smort, inte minst när regissören Hörling blir koreograf och ger utrymme åt Mia Gisselssons och Sandra Lundgrens burleska dansakter. Skånska Operan är ju bra på festlig musikdramatisk underhållning och ständigt överraskande musikalisk fermitet.

TEXT: CARLHÅKAN LARSÉN
nogen
angstsvenskan.se

M
h
st

TEATE

Möta i tillsam

Idé, regi,
Vnuk. Lj
Kostym:
Gunilla F
kande: L
Katarina
Fredriks
Sara Rib
Peter Ås
Klassen,
Pildamr

■ Det
de frå
häftiga
genom
i riktni
tern. Fö
joggar
nes hä
tiskt i
man st
rar fel
dan h

Solitä

men i
kande
när så
ner a
lätt a
bara i
Me
Anna
mänt
sättn
tillsa
hon
par o
när i
takt
sen.

I de
konc
nägr
iden
en ef
dam
Ur
leks
lära

De s